

Udstillingen af Faar og Svin

ved det 12te Landmandsmøde.

Den talrigste Afdeling af Faar, dannedes af de languldede Rjødfaar, idet der var udstillet over dobbelt saa mange af disse som af de andre to Afdelinger tilsammen. Af forædlede Faar ere disse ogsaa de langt overvejende i Antal her i Landet, og paa Dyrskuet var denne Slags ogsaa repræsenteret fra alle Landets Egne. De languldede Rjødfaar ville uden Tvivl — og med fuld Ret — vedblive at være de dominerende, alt som Landracen fortrænges; thi estersom de forbedrede Græsgange og det kortere Græsleje giver højere Græs og en saftigere og yppigere Plantevært, vil ogsaa Landmanden finde Fordel ved at holde Faar, der gjør større Fordringer til Foderets Mængde, naar de tillige ved større Rjødvægt og tildels Uld, samt ved en tidlig Udvikling formaaer at give Bederlag for den Plads, de optage paa den værdifuldere Græsmark, og for de Tilskud af Foder, de i Vinterens Løb kræve. Ganste vist indvirker den lave Pris, der for Tiden gives for den fine Uld, paa Valget af Faarebesætningen, men selv om dette Hensyn lades ude af Betragtning ville de forbedrede Rjødfaar dog hævde deres Plads i de frugtbare og bedre dyrkede Egne.

Ligesom Dishleyracen paa Dyrskuet stod som Repræsentant for de languldede, indtog Southdownfaaret samme Plads blandt de kortuldede Rjødfaar. Antallet af udstillede Dyr i denne Klasse var meget lille; der var kun fem forskjellige Udstillere, og de vare alle fra Verne. Hvorvidt Southdownfaaret nogenjinde vil vinde større Udbredelse hos os, kan der vel være Tvivl om, men om det end tidligere har været mere almindeligt end Tilfældet er for Djelbiffet, er dermed dog ikke sagt, at det slet ikke egner sig for vore Forhold, eller at det ved sine Egenskaber ej skulde kunde hævde en Plads, som andre Racer ikke

kunne gjøre det stridig. Det var navnlig til de frugtbareste Der — Sjælland og Smaasøerne — at det tidligere blev indført, og her var det naturligt, at det efterhaanden maatte fortrænges af Dishleyfaaret, der ikke kræver et saa omhyggeligt Hold og saa udsøgt Foder, navnlig med Hensyn til Kvaliteten. Dertil kommer at Southdownfaaret staaer disse Egnes Faareslag langt fjernere, især med Hensyn til Ulden, saa det heller ikke let ved Krydsning med Landfaaret vilde saa nogen Betydning, medens Dishleyfaaret formaaer at overføre paa Afkommet en større Mængde af det Søgte, nemlig: tidlig Udvikling og stor Fylde. Ganste anderledes stiller Forholdet sig paa lettere, og tildels paa de sandede Egne; thi her kan Landmanden ikke godt give Slip paa et længere Græsleje, medens han nok ved en passende Græsblanding kan saa et tættere Græstæppe, hvis Jorden er nogenlunde i Kraft, naar den udlægges; naar der da kan gives Southdownfaaret et lille Tilskud af Havre om Vinteren, vil dette sikkert kunne udfylde Pladsen bedre end det almindelige Landfaar. Udenbort vil en Southdownbesætning kræve en omhyggeligere og mere regelmæssig Forplejning, og gjøre et strengere Udvalg nødvendigt, end der i Reglen i saa Henseende vides Landfaaret, men det vil langt fra kræve den særegne Pleje og stadige Opmærksomhed, som Merinosfaaret, hvilket navnlig har stor Betydning paa de mindre Gaarde, hvor Flokken ikke er saa stor, at der kan holdes en Mand udelukkende til dens Røgt.

De udstillede Uldfaar vare alle fra Holland og Falster, og den overvejend: Del fra Etatsr. Tesdorpf's og det Glasjenske Fideikommiss's Faarehold; det var dels rene Merinos, dels Blandinger af Rambouillet- og Infantadoracen. I denne Blanding fandtes ogsaa en halvblods Oxjordshiredowns og Merinos Bæder, hvis Plads forsaavidt var berettiget, som den ikke godt kunde henstilles paa noget andet Sted, og dog altid frembød Interesse ved sin Nærværelse. I de to andre Afdelinger fandtes ogsaa flere Individier af blandet Herkomst, og naar der ikke, som i Kjøbenhavn 1869, findes et saa stort

Antal, at der kan indrømmes Blandingerne en egen Afdeling, kan der ikke siges noget herimod, naar kun Dommerne tage det tilbørlige Hensyn til den overvejende Værdi, som de rene Racer have for Avlen. Et saadant Hensyn maa navnlig gjøre sig gjældende, hvor det Sogte hos Dyrene er mere kunstigt, og Egenstaberne stærkere specialiserede, hvilket mere er Tilfældet hos de kortuldede Rjødfaar og rene Uldfaar end hos de languldede Rjødfaar. Og selv om det viste sig, at den Væder af blandet Dishley og spank Race, som tilhørte Gaardejer A. Andersen fra Langtved pr. Ullerslev Station (Kat. 397), i Dugning og Uldegenskaber overgik „Mr. Webb“ (Kat. 396), som fik 2den Præmie, vilde den dog ikke have Ret til at blive foretrukket. For de languldede Rjødfaar tør muligvis et andet Hensyn gjøre sig gjældende, thi lægger man end ikke her saa stor Betydning paa de rene og ældste Racer, som de i og for sig fortjene som Tillægsdyr, saa ville Præmier, givne til yngre Racer eller saadanne, der ikke er fri for Indblanding, dog ikke være spildte, naar vedkommende Dyr virkelig udmærke sig. Er det selvtillagte Dyr, da er Præmien fortjent ved den omhyggeligere Pleje, der har fremkaldt eller vedligeholdt den bedre Form, og Egenstaberne, der give disse Faareslag deres Betydning, nemlig Masse, saavel af Rjød som Uld, vil heller ikke være vanskelige at faa overførte paa Afkommet, naar Forældrenes Udvikling er regelmæssig, og den bedre Pleje, hvorved Forældrene er dannet, ogsaa bliver Afkommet tildelt; er dette ikke Tilfældet, vil selv den ældste og rene Race gaa tilbage, og om dette gaaer lidt raskere eller langsommere vil almindelig være uden stor Betydning.

Præmier for kortuldede Rjødfaar, bleve uddelte saaledes:

a) Vædere over 1 Aar. 1ste Pr. (40 Rdl.) General-konful Westenholz, Dronninggaard, for en Væder af Dronninggaardss forædlede Race.

2den Pr. (30 Rdl.) Propr. Frederiksen, Rødbøllegaard for en Væder af Southdown Race.

b) Faar over 1 Aar, hvoraf mindst 3 Stkr. bedømtes samlede. Ogsaa for disse fik Generalkonsul Westenholtz 1ste Pr. (30 Rdl.) og Propr. Frederiksen 2den Pr. (20 Rdl.). I saa smaa Samlinger er det naturligvis en let Sag at konkurrere, og det er derfor saameget mere berettiget, at udhæve vedkommende Dyrs Egenstaber. Southdownsfaarene fra Dronninggaard udmærke sig navnlig ved deres ensartede Præg; dette gjælder ikke alene for de 5 Stkr., der vare udstillede, men hele Flokken paa Dronninggaard udmærker sig i denne Henseende, og dette har en hel Del mere Betydning, end at kunne udpille nogle enkelte med en vis Lighed af en hel Besætning. Ulden udmærker sig især ved at være tæt og blød, og synes ogsaa at være meget ensartet, forsaavidt som dette kunde bedømmes, da Faarene vare klippede for 2—3 Maaneder siden. Den toaarige præmierede Væder var især kort og sluttet, samt dyb og havde finere Ben, Hoved og Hals, end denne Race i Almindelighed har det. Bredden af Bryst og Kryds var ikke saa stærkt udviklet, men i denne Henseende vil den som treaarig ogsaa vise sig bedre. Propr. Frederiksens Samling og Væder, der er opdrættet i Skotland, har en meget bred og dyb Krop, men Krydsset mangler Længde hos Væderen, og Ulden er haard og mindre fin.

Languldede Rjødfaar. a) Vædere over 1 Aar. 1ste Pr. (40 Rdl.) for en Dishley Væder, født i April 1871, tilhørende Gaardfæster Madsen paa Sophiendal.

Fæderen til denne, der tog 1ste Pr. i Kjøbenhavn 1869, har en overordentlig Brystbredde, og de næsten lodretstaaende Bove staa over et Kvarter fra hinanden med deres øverste Ender. Ribbensrundingen er følgelig meget stor, og den brede Ryg er dækket af et tykt Lag Rjød, hvilket ogsaa er Tilfældet med Bovene, og foran disse ligger et bredt Vælte af Rjød, saa den fine Hals bliver meget kort. Krydsset er derimod mindre bredt og kjendelig tilspidset, hvorimod Faarene ere dybe og mustelfyldige. Den nu præmierede Søn har ikke naaet Fæderens gode Egenstaber, hvad Forkroppen angaaer, og Bag-

kroppens Udvikling staaer ikke højere end hos Faderen. Ulden er paa begge tæt og temmelig blød.

2den Pr. (30 Rd.) tilkjendtes en Bæder af Dørfordshiredowns Fuldblod, 2 Aar gl., tilhørende Justitsraad Jørgensen, Søholt pr. Maribo. Denne Bæder udmærker sig navnlig ved en ypperlig Kropbygning, der noksom vidner om den omhyggelige Pleje, der har været anvendt ved Racens Dannelse; og det skal være nær ved, at ingen Bæder paa Udstillingspladsen var bedre proportioneret, idet den ved Siden af at have et dybt og stærkt hvælvet Bryst, samt en lige og bred Ryg og bred sluttet Lænd, tillige havde et lige, bredt og mustelfyldigt Kryds, hvilke sidste Egenstaber faa godt som alle, selv de præmierede Dyr, mere eller mindre manglede. Foran Bovenen, paa Ryggen og Siderne er den derimod ikke rigtig kjødgroet; den har en god Pels, men Ulden er noget strid og ikke fin.

3die Pr. (20 Rd.) tilkjendtes en Bæder, tilhørende Husmand A. Almind i Graa pr. Viborg. Den har en stor, bred og dyb Krop, men Kjødets ligger ikke jævnt udbredt, og den har en temmelig grov og ujevn Uld.

4de Pr. (15 Rd.) Gaardejer Ole Jensen, Loustrup pr. Skanderborg, for en Dishley Bæder, der har en meget kort og nogenlunde bred Krop, og en meget fin Knoffelbygning; den er ikke meget kjødgroet, men udmærker sig ved sin tætte og bløde Uld.

b) Faar over 1 Aar. 1ste Pr. (30 Rd.) Gaardfæster Madsen, Sophiendal, for 3 Faar med Lam. De stamme ligesom den Bæder, der tog 1ste Pr., fra Samson; de have gjenneemgaaende en bred og dyb Forkrop, men ere meget korte og tilspidsede i Krydset, og have ikke udtalt dybe Laar; derimod have de en fyldig Kjødmasse paa Bovenen og Ribbenene. De medbragte Lam ligne ikke ganske Forældrene i Uldform, og Ulden strækker sig ud paa Rinden; (enhver ægte Dishleyer har et nøgent og klart Hoved).

2den Pr. (20 Rd.) Justitsraad Jørgensen, Søholt, for

3 Faar med Lam af Oxfordshiredowns Fuldblod. De have et ensartet Præg, og besidde i det Hele taget de samme Egenskaber som samme Ejers præmierede Væder.

3die Pr. (15 Rd.). Husmand A. Almind, Graa, for 3 Faar med Lam.

4de Pr. (10 Rd.). Forpagter Beck, Valsøllillegaard, for 6 Faar af ægte Dishley Race, der ere tillagte og opdrættede hos Ejeren.

Uldfaar. a) Vædere over 1 Aar. 1ste Pr. (30 Rd.). Det Classenske Fideikommis paa Næsgaard for en forædlet Væder af ubekjendt Herkomst.

2den Pr. (20 Rd.). Etatsraad Tesdorpf, Durupgaard, for en Væder af $\frac{3}{4}$ Rambouillet og $\frac{1}{4}$ Infantado Race.

b) Faar over 1 Aar. 1ste Pr. (20 Rd.). Det Classenske Fideikommis for 6 Moderfaar fra Næsgaard af Merinos-Rambouillet Race.

2den Pr. (10 Rd.). Etatsraad Tesdorpf, Durupgaard, for 3 Moderfaar af $\frac{3}{4}$ Rambouillet og $\frac{1}{4}$ Infantado Race. Etatsr. Tesdorpf's Faar udmærkede sig navnlig ved en bedre Kropbygning, medens Ulden havde en større Tæthed hos de førstnævnte, forsaavidt man kan skjonne dette efter dens større Udbredelse paa Ansigtet og Benene.

Svin.

Antallet af de udstillede Svin var ingenlunde stort (22 Stkr.), og alle Udstillerne, med Undtagelse af en (fra Inland), vare fra Sjælland og Volland-Falster. Størstedelen maa henregnes til mellemstore Racer, og navnlig var Berkshire-Svinet bedst repræsenteret.

For Svin af større Racer bleve følgende Præmier uddelte:

a) For Orner over $\frac{1}{2}$ Aar. 1ste Pr. (40 Rd.). Etatsraad Tesdorpf for en Orne af Berkshire-racen.

2den Pr. (25 Rd.). Generalkonsul Westenholz, Dronninggaard, for en Orne af eng. Race.

3die Pr. (15 Rd.). Forpagter Qvist, Skaderedegård pr. Sorø.

b) Søer over $1\frac{1}{2}$ Aar. 1ste Pr. (25 Rd.) General=konful Westenholtz, for en So af Dronninggaards forædlede Race.
2den Pr. (10 Rd.) Lieutenant v. der Recke, Nærumgaard, for en So af Berksfhireracen.

Denne Afdeling udmærkede sig mere ved Størrelse og Omfang end ved nogen stor Finhed af Knoflerne; især havde Svinene fra Dronninggaard temmelig grovt Hoved og grove Ben, og den præmierede So havde ikke nogen stor Bredde i Bagpartiet eller meget dybe Laar.

Svin af mindre Racer. a) Orner over $1\frac{1}{2}$ Aar. 1ste Pr. (40 Rd.) Forpagter Neergaard, Fuglebjerregaard, for en Orne af eng. Race.

2den Pr. (25 Rd.) Forpagter Andersen, Gundersløvholm, for en Orne af eng. Race.

3die Pr. (15 Rd.) Forpagter Hansen, Corfeldtze, for en Orne af Mecklenborgsk og Berksfhirerace.

Kammerraad Andersens Orne, der var mødt i en meget fed Stand, maa især roses for sin brede og dybe Bagtrop, og Bovenne hvælvede sig hen til det lille fine Hoved, der næsten var helt dækket. Da de fine Ben stod i et stærkt Misforhold til den tunge Trop, var det intet Under, at den stadig søgte at skaane dem.

b) Søer over $1\frac{1}{2}$ Aar. 1ste Pr. (25 Rd.) Forpagter Neergaard, Fuglebjerregaard, for en So af eng. Race. Denne udmærkede sig især ved at være aldeles lige i Ryg og Krøds, samt ved ualmindelig Dybde og Bredde af Bagpartiet. Den havde meget fine Lemmer, og skjønt den ikke var fed, naaede Brystet omtrent Jorden, og det fine Hoved skjultes næsten af Halsen.

2den Pr. (20 Rd.) Forpagter Hansen, Corfeldtze, for en So af Mecklenburgsk og Berksfhirerace.

3die Pr. (10 Rd.) Etatsraad Tesdorpf, for en So af Berksfhirerace.